



BROOSKET



En del av Gotlands Bro OK:s framtid.

Foto: Birgitta Hjerthén.

I denna tidning:
Intervjuer med Sauli och Kurre
Sommarens hela program

Nr 2 Årgång 27
juni 2013

► Några ord från redaktören: Så mycket för den klubbandan, tänkte jag

Brent Godman skriver en intressant artikel på sidorna 12–13. Han stämplade fel på Tiomilas sista sträcka, och beskriver här känslan efteråt. Uselheten han kände över sig själv och om reaktionerna från omgivningen. De omedelbara – och pikarna som aldrig tycks ta slut.

Själv minns jag en liknande situation, det var Tiomila 2005 och jag sprang sista sträckan. Vi, eller rättare: övriga i laget, hade gått jättebra och jag skickades ut som 66:e man, långt över förväntan. Men jag bommade sedan någon så kolossalt på en norrslutning och passerade mållinjen när räkneverket stod på 99. 33 tappade placeringar, alltså.

Den enorma besvikelsen jag kände över att ha misslyckats. Men också besvikelsen av att inte tas emot vid utstämplingen, inte tas emot alls. Som om jag drabbats av en svår sorg och folk inte visste vad de skulle säga, bara drog sig tillbaka. Ingen som mötte, ingen som sa något. Tanken då: Så mycket för den lagandan. Jag fick inga pikar, tack åtminstone för det, men det (icke)mottagandet sitter ändå som en tagg.

Det är mycket jargong i en klubb och så ska det vara. Men efter ett tag, som Brent mycket riktigt påpekar, är det inte roligt längre. Jag har också pikat, retat, trackat. Men egentligen tycker jag inte det är speciellt roligt, kanske har vi bara dragit med varandra, det är dags att sluta med det, det är dags att *vi* slutar med det, som Brent också skriver. Jargong är roligt, men bara till en viss gräns, och det är alltid den som blir utsatt som definierar dess valör. Det är viktigt med en välkomnande ton i en förening.

I sommar ska jag inte springa O-ringen. Det blir annorlunda. Jag har sprungit O-ringen varje år sedan jag gjorde comeback inom sporten för 13 år sedan men den här gången backade vi på grund av den långa resan. Det blir Sommarpaketet på Gotland och en trekvällars-tävling på Österlen istället. Det blir nog bra, det också.

Magnus Ihreskog,
redaktör

Gotlands Bro OK
Box 1145 621 22 Visby
Kinnerstugan, tel: 27 31 70
Hemsida:
www.gotlandsbrook.com
e-mail:
info@gotlandsbrook.com

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut cirka 15 september, manusstopp runt 1 september.

► Örjan, ordförande:

Sommar – med mycket orientering

Nu är kursverksamheten slut för våren men det finns dock många tillfällen för alla, både yngre och äldre, att åka på tävlingar och träningstävlingar. Det finns alltid lättare banor för er som är nybörjare så var inte rädda att pröva. Vill ni även ha hjälp med skuggning så ber ni någon av ledarna så ordnar de det.

Inom klubben har vi även en egen klubbkavle (stafett) där alla delas in i olika lag och sedan finns lätta till svårare banor, man behöver inte vara med i klubben för att delta, locka med vänner och bekanta, ju fler ni blir inom laget desto bättre. Första kavlen är lördagen den 9 juni, efter genomförd orientering blir det som vanligt krovgrillning. Gå in på hemsidan för att hålla er informerade om tid och plats, för detta och andra evenemang: www.gotlandsbrook.com

För er som åker till Boden på O-ringen så önskar jag er lycka till, vi andra får väl nöja oss med 2- och 3-dagars på Gotland, där vi hoppas på bra deltagande från klubben.

Efter sommaren syns vi allihopa med återstart på kurserna tisdagen den 27 augusti, vi hoppas på att alla som var med på våren även återkommer till hösten, ni är välkomna åter allihopa.

En glad, skön och avkopplande sommar tillönskas er alla.

Örjan Högberg,
ordförande

► Ledigt arbete: Kinnervaktmästare

Vi behöver en deltidsvaktmästare till Kinner under sommaren. Arbetet består i huvudsak av städning, gräsklippning och att hålla ordning omkring anläggningen.

Det finns även underhållsarbete med målning och allehanda fix.

Kontakta Kjell skalberg på telefon 070 6324941

– Stugkommitten

Den här gången säger vi GRATIS till

Sauli Jacobsson 80 år 4 september

Lennart Nyman 75 år 6 september

Jan Dahlgren 70 år 15 juni

Annika Eriksson 60 år 18 augusti

Erik Löfgren 50 år 3 september

Jesper Skalberg 20 år 19 juni

Linus Gardelin 10 år 27 juni

Tyra Malmros 10 år 13 juli

► Inbjudan till sprintcupen

Sprintcupen avgörs som vanligt i fyra deltävlingar.

Pris lottas ut varje gång samt till slutsegrare.

Start 17.30 – 18.30 (tidigare om vi hinner).

Avgift 20 kr per tillfälle från 18 år,

barn och ungdomar gratis.

Fyra banor vid varje tillfälle

11 juni: Bingerskvarn, samling Intersport. Ta gärna cykel dit om ni har möjlighet.

25 juni: Östergravar

6 augusti: Stånga

21 augusti: Mix Ranch Stenkyrka. Avslutning med mat, förboka på tävlingen innan eller till Ulf Nilsson: byggulf@hotmail.se ,070-7277967. Tacobuffé 100 kr, barn under 13 år 50 kr

Bana 1 upp till 10 år + nybörjare ca 1,5 km

Bana 2 HD 11-14 H 60- D 50- ca 1,7 km

Bana 3 H 15-18 H45-59 D 15-20 D 35-49 ca 2,1 km

Bana 4 H 19-44 D21 ca 2,9 km

Lägg 20 kronor i burken om du är över 18 år

Skriv upp dig på den bana du vill springa

Starta på hel minut så ni inte springer på led

Skriv in din tid efter avslutat lopp

Skala 1:5000

Kartan en minut före start på bana 1

Kartan i startögonblicket för övriga

• sommarfesten • sommarfesten • sommarfesten •

Boka in fredagen den 12 juli för traditionsenlig sommarfest vid Kinner.

Mer information kommer på hemsidan och under sommartävlingarna.

• ledarevårdsdagen • ledarevårdsdagen •

Alla ni som är med i någon av kommittéerna eller i styrelsen, boka in 24 augusti. Inbjudan kommer så småningom från tävlingskommittén, ansvarig för ledarevårdsdagen.

► Träningskommittén informerar

Sommartider hej hej sommartider. Ja för många blir det väl inte lika många knop gjorda som under vår och vinter men vi i träningskommittén hoppas att ni tar tillfället i akt att njuta av vädret och naturen med några extra orienteringspass istället för hängmattan!

- Tisdagsträningarna kommer att fortgå under sommaren med lättjogg vid Kinner. Dessa påbörjas efter midsommar då det står Sprintcup på schemat tisdagarna innan, se separat nyhet.
- Under onsdagarna fram till sprint-DM (19 juni) så kommer Svaide med Torbjörn Sköldfors ha nyttiga löparträningar, se separat nyhet. Detta innebär att vi stryker teknikträningarna som vi haft på programmet, detta var väl lika bra då snittet legat på 1-2 löpare per gång, är det verkligen inga fler som känner ett träningsbehov?!
- Torsdagarna är som tidigare vikta åt motionsorienteringarna. Hoppas ni tar dessa tillfällen i akt att slipa orienteringstekniken!
- I övrigt så kommer det kanske att arrangeras någon spontanträning under helgerna. Som alltid, kolla hemsidan där informationen alltid är uppdaterad!

► Kurser för barn och vuxna

Efter en lyckad vår med många ungdomar och vuxna som deltagit i våra kurser så gör vi nu ett sommaruppehåll. Orienteringen tar dock inte sommarledigt utan det finns verksamhet hela sommaren!

Tävlingar, Motionsorienteringar, Sprintcuper, Klubbkavlar och Träningar flera gånger i veckan.

Mer om detta på annan plats och kolla hemsidan så hittar du mer information.

Kursstart för höstterminen äger rum 27 augusti vid Kinnerstugan

Kurskvällar i höst med start kl 1800

27 augusti

3 september

10 september

17 september

24 september

1 oktober

Fastlandsresa

Rekryteringskommittén arrangerar en klubbresa för våra ungdomar, men även övriga klubbmedlemmar är välkomna att delta.

Boka in helgen

20 – 22 september

Vi återkommer

► Träna löpning med Sköldefors

Löpning onsdagar kl 18 vid Svaidestugan.

Nu drar vi igång träning för dig som vill komma igång med löpning.

Tanken är att alla ska kunna vara med. Orienterare som vill förbättra sin löpning, skidåkare som vill hålla igång konditionen – och alla andra som vill komma igång med löpning. Vi kommer att nivåanpassa i tre olika grupper och träna vissa moment tillsammans. Tanken är att varje pass innehåller både distans och en kvalitetsmoment.

Komma igång gruppen: Varvar gå-och-spring 5 km första fyra gångerna.

Milen på timmen: Orkar redan idag springa 7,5 km i lugnt tempo.

Snabblöparna: Springer milen under 50 minuter.

Vi börjar i sommar med fyra onsdagar enligt följande.

Onsdag 29 maj: Intro. Distanslöpning. Löpskolning. Stretching. Lite prat om löpteknik.

Onsdag 5 juni: Distans. Löpstyrka i backe. Stretching. Lite prat om skor.

Onsdag 12 juni: Distans. Intervall i obanad terräng. Stretching. Lite prat om att lägga upp träning.

Onsdag 19 juni: DM-sprint orientering i Visby. Gemensam uppvärmning och lätt orientering för nya orienterare. Orienterare som inte arrangerar springer tävlingsklass.

Vi börjar klockan 18.00 och håller på minst en timme varje gång.

Torbjörn Sköldefors,
Svaide Roma SOK

► Till dig som är ny och nybörjare

Ni ska vara varmt välkomna till våra tävlingar runt om på Gotland, men tänk på att tävling inte behöver betyda just tävling. Det är bara det namnet vi använder. Man tävlar precis så mycket som man själv vill.

Det går lika bra att gå en bana i skogen om man hellre vill det. Det viktiga – och roliga – är att vi träffas och idrottar tillsammans.

Antingen anmäler man sig via hemsidan (fråga någon ledare om hjälp), anmälningstiden för att delta i tävlingsklass går i regel ut en vecka före tävlingen. Eller anmäler man sig direkt på tävlingsdagen till en så kallad ”Öppen bana”.

Välkomna att delta i orienterings-Gotlands arrangemang. Det är så mycket roligare ju fler vi är.

✂✂Hela sommarens program✂✂

Här är hela sommarens program, gällande tävlingar, motionsorienteringar, klubbkavlar och sprintcuper, klipp ur och sätt upp på kylskåpet. Närmare information om tider och platser på www.gotlandsbroom.com. Håll även koll i GA/GT, små klubbannonser införes oftast på onsdagar.

Juni:

| | |
|----|---------------------------------|
| 6 | Motionsorientering, Svaide Roma |
| 9 | Klubbkavle |
| 11 | Sprintcup, Bingerskvarn |
| 13 | Motionsorientering, VIF Gute |
| 19 | Sprint-DM, Visby |
| 25 | Sprintcup, Östergravar |
| 27 | Motionsorientering, KA3 |
| 29 | Klubbkavle |
| 30 | Skogis Cup, Garda |

Juli:

| | |
|------|--|
| 4 | Motionsorientering, Bro |
| 6-7 | 2-dagars, Fårö |
| 9-11 | 3-dagars, Othem |
| 16 | Jungfruloppet, Kinner (terränglöpning) |
| 18 | Motionsorientering, Svaide Roma |
| 21 | Skogis Cup, Garda |
| 30 | Klubbkavle |

Augusti:

| | |
|-------|--|
| 1 | Motionsorientering, Bro |
| 6 | Sprintcup, Stånga |
| 8 | Motionsorientering, VIF Gute |
| 10-11 | Medeltidsdubbeln, Garda |
| 17-18 | Götalandsmästerskapen/nationella tävlingar, Fårö |
| 21 | Sprintcup, Stenkyrka |
| 22 | Motionsorientering, Garda |
| 27 | Kursstart, Kinner |

► Intervju

Kurt Löfgren, en av klubbens många gubbar

Kurre Löfgren har ritat många av de gotländska orienteringskartorna. Frågan är: vilken nytta har han av det när han själv tävlar? Och varför trampade han egentligen sönder sina glasögon utanför Linköping 2002? **Magnus Ihreskog** har intervjuat.

- För att börja från början: varifrån kommer ditt orienteringsintresse?
 - Det kommer nog från pappa Sven. Han orienterade som ung och hade alla kartor och också årsboken ”Skärmen” som jag minns att jag läste i hemma i Fole. Fast jag började nog inte springa själv förrän jag var 14, 15 år.
- Minns du din första tävling?
 - Nej...men det var nog någon parklass med min kusin, Janne Larsson, heter han, har orienterar inte nu. Men jag minns en tidig tävling vid Svaidestugan, pappa hade lärt mig kompassgång och det använde jag mig av – rakt över Svaide vät! Det var vatten och ag och skit. Men jag spikade kontrollen!
- Nu är du H55-gubbe. Hur bra är du egentligen?
 - Det beror på vem man jämför med, haha. Jag har lite problem med blodtrycket och får inte ha för hög puls. Går jag över ett visst värde mår jag inte bra, då får jag sätta mig en stund. Så hur bra jag är...jag är väl inget bra!?
- Berätta om något resultat du är stolt över.
 - Det är väl inget extrembra, men jag slog Ronny på något natt-DM när han var som bäst (1982). Och vid 5-dagars i Blekinge -84 var jag trea på en etapp i H21A. Det fanns bara en elitklass då, så det var rätt bra folk med även i A-klassen.
- Berätta om något du är mindre stolt över.
 - Jag vet nog vad du syftar på! Jo, jag har en felstämpling på 25-manna...Och så en DM-kavle på 80-talet, det var när det var många lag som startade, jag sprang i Bro 3 med Anders Nilsson och Togga Samuelsson. Jag gick ut i ledning på sistasträcken, tog fel karta och sprang nog en kilometer extra men var ändå först i mål. Men vad hjälpte det! Det har Anders inte förlåtit mig än.
- Ett annat kavle-minne...hur var det egentligen när ditt pannlampsbatteri tog eld?
 - Det var på 43-kavlen för tio år sedan eller så, jag hade gått i mål på min nattsträcka och kände hur det blev varmare och varmare på ryggen. Det var kortslutning batteriet och jag krängde av mig det så fort det gick, men fick med mig glasögonen också, som jag sedan trampade sönder. Så det var några tusen som rök där på ett par sekunder!
- Tillbaka till klubben, vilka är dina uppdrag i Gotlands Bro?
 - Jag är kartansvarig, vilket innebär att man ser till att det finns ett flöde i hur kartorna används. Man kör ett område ett tag och låter andra vila. Det ska också finnas bra och nyreviderade kartor till de stora tävlingarna. Det är på mitt ansvar att revideringarna blir av, det är en

framförhållning på fyra, fem år.

• Vad är på gång kartmässigt just nu?

– Bungenäs-kartan är klar inför hösten och till 3-dagars nästa år. Just nu håller jag på med sprintkartan i Färösund, där ska ju de två första etapperna gå. Det blir fyra tävlingar på 3-dagars då, två sprintlopp som utgör första etappen och därefter två etapper på Bungenäs.

• Du har ritat många av de kartor som används på Gotland, vilken nytta har du av det när du själv tävlar?

– Jag kan minnas vad det var för väder när jag ritade. Ungefär så. Men det är klart, jag kanske vet att det och det området ska man akta sig för och att det kanske går något stråk någonstans. Men vad gäller detaljer...ingenting. Jag brukar inte springa de första tävlingarna på en karta jag ritat och på sommartävlingarna anmäler jag mig i de fallen ofta i en klass där jag inte har minsta chans att vinna, för att det inte ska bli några diskussioner.

• Du arbetade i många år på Gotlands orienteringsförbunds kansli men slutade där för ett par år sedan. Varför gjorde du det?

– Jag fick erbjudande om ett annat arbete (på företaget ZipClip) och ville testa något nytt. Dessutom ska man kanske inte sitta för länge på samma stol, jag var tolv år på GOF och det fick räcka.

• På vilket sätt är Gotlands Bro OK en bra klubb?

– Tja, vad ska jag svara på det...det är min förening! Jag har varit med där sedan jag var 14, 15, det är där jag har mina kompisar...det är min klubb, helt enkelt.

• Vilka mål har du med ditt tävlande under 2013?

– Ja, det började ju bra med en spricka i smalbenet.

• Berätta!

– Det var på Broruset i Lärbro, jag fastnade i en hållspricka och är glad att det inte gick värre än det gjorde, jag trodde benet gick av, så ont gjorde det! Men nu börjar jag kunna springa igen, men mål...att slå till på DM-kavlen är alltid roligt. Jag hoppas på tre jämna Bro-lag, då är kavle-DM en höjdpunkt på året.

• Jag trodde det allt överskuggande målet var att alltid slå Åke Kappel?

– Ja. Och Magnus Ihreskog, det är roligt att slå dig också när det händer! Men det är ju det där med pulsen, att den inte får gå upp, det hämmar en hel del, framför allt under träning, då är man mer försiktig.

• Är det jobbigt? Att som tävlingsmänniska hela livet plötsligt inse att kroppen säger ifrån?

– Jo, på sätt och vis. Men det är bara att acceptera, det är inte mycket annat man kan göra.

Se där, det var den intervjun, det. Kurre brukar, även om han inte nämnde det under vår pratstund, också finnas i sekretariatet då Bro står som tävlingsarrangör. Där kan också hans hustru Camilla Leveau synas. Kurre är dessutom bror till Erik Löfgren.

– Magnus Ihreskog

► Intervju

Sauli Jacobsson, Gotlands gladaste idrottsman

Det var en vacker afton vid Kinner och jag fick en trevlig pratstund med med en pigg och glad H80-gubbe – **Sauli Jacobsson**. ”Gotlands gladaste idrottsman” enligt forne GA-journalisten Lasseman Larsson.

• Du är vår äldste tävlingsaktive medlem, hur känns det?

– Jo, det stämmer, jag springer H80 och det känns rätt bra. Jag går bara numera, men jag tävlar, det kan jag inte sluta med. Vi kan vara fyra, fem stycken i H80 om alla är med och går ner i samma klass.

• Hur länge har du hållit på med orientering?

– Jag började när jag var 30 år, alltså för 50 år sedan. Min första tävling var 2-milen vid Stenkyrka Folkets hus. Då var jag bra terräng- och banlöpare men ville prova orientering. Jag sprang för OK Rauken. På den tiden måste man ha kartfodral med sig och man ritade in banan själv. Jag fick i all hast fixa ett primitivt kartfodral av en masonitskiva och ett par klämmor. Jag gick runt, men kom inte i mål förrän det var prisutdelning. Men jag kände att orientering var min sport, och efter några vinster i Senior B blev jag ”värvad” till Bro och sprang sedan i huvudklass. Jag ångrar att jag inte började med orientering tidigare.

• Vad har du för meriter från andra idrotter?

– Jag var ju som sagt terräng- och banlöpare, skidor åkte jag också. Det fanns ett skidlopp Uppsala- Stockholm, med mål vid Täby Centrum. Där var jag på 17:e plats, minns inte vilket år. Jag har åkt åtta Vasalopp, fem, sex maraton har jag gjort och åtskilliga terränglopp med IK Tjelvar och Gotlandslaget. Jag har ett terrängSM-brons i lag.

• Är SM-bronset din främsta merit tycker du?

– Nej, jag har vunnit några 5-dagars etapper, både i Sverige och finska 5-dagars. Dessa segrar ser jag nog som mina främsta prestationer.

• Hur kommer det sig att du har finländskt förnamn och svenskt efternamn?

– Jag är född som Sauli Vassinen i Finland, kom till Sverige 1941. Sedan var jag och min bror tillbaka i Finland en kortare period, men när kriget bröt ut igen kom vi tillbaka till Gotland. Min pappa dog i kriget, och min mamma gick med på att vi blev adopterade av familjen Jacobsson i Bunge som inte hade några egna barn. Vi behöll kontakten med mamma, hon hälsade på oss många gånger. Och vi har rest många gånger till Finland. Även min fru Lea är från Finland. Vi träffades på Lövsta när jag gick en kurs, och hon jobbade i köket och lagade så god mat.

-
- Numera bor du i Stenkyrka, men det är i Bunge du varit verksam?
 - Ja, jag fick överta gården från mina adoptivföräldrar. Jag var bonde fram till jag var 70 år. Då sålde jag gården och flyttade till Visby, men nu bor jag sedan ett halvår i pensionärlägenhet i Stenkyrka.
 - När du fyllde 50 år firade du med att vinna Dag-DM, hur blir det i år?
 - Något DM blir det nog inte (Sauli kollar almanackan), nej jag fyller ju 80 år på en onsdag. Det blir att fira på något annat sätt. Tre barn och sex barnbarn kommer och Håkan fixar maten. (sonen Håkan Lundberg, kock)
 - Behöver man träna när man är H80?
 - Jag mår inte bra om jag inte får röra på mig. Jag går mest, småjoggar kanske litegrann. Måndagar är det ”daglediga”, torsdagar motions-OL och så brukar jag ta ett pass i veckan vid Gardestugan.
 - Det finns ett par historier där du är inblandad, jag måste få kolla om de är sanna! Det sägs att du vid ett skidlopp körde om samma konkurrent tre gånger på samma slinga!
 - Ja, det är sant! Minst två gånger, kanske tre. Det var 3-milen på Fårö och inte var det jag som fuskade! Då var jag rent ut sagt förbannad! Det är hemskt att sådant skall få ske.
 - Det sägs också att det förr (innan vi hade policy och värdegrunder) serverades starkvaror efter målgång i 10-mila, och att du vid ett sådant tillfälle hördes sjunga på finska!?
 - Jajamensan, det är också sant! Jag drack inte så ofta starkt och så hade jag ju sprungit, så det tog rätt hårt. Jag sjöng och sade till mig själv på finska ”Idag har du gjort det bra, Sauli”. Jag tror jag sprang en av de första sträckorna och jag hade verkligen gått bra.

Man kan prata länge med Sauli om hans långa karriär, men vi rundar av med hans egen sammanfattning:

– Jag har haft mycket roligt under min idrottskarriär. Många goa kamrater har jag träffat genom åren och jag hade aldrig klarat mig utan idrotten!

– Birgitta Hjerthén

► Tiomila

Brent Godman om negativ kritik

Tanken var att årets 10-mila skulle beskrivas här men som flera påpekat räknas bara slutresultatet och det var felstämpling. PUNKT.

Istället skall jag försöka ge mig min syn på vad en felstämpling är och vad den innebär i Gotlands Bro Orienteringsklubb.

Att stämpla fel är irriterande och jobbigt. Att stämpla fel i en stafett är en stor förödmjukelse. Jag har ofta genomfört loppet bra och är nöjd över upploppet. Men väl i utstämplingsfällan kommer känslan krypande. Har jag stämplat alla kontroller och en snabb genomgång av kartan brukar ofta lugna en.

Det har dock hänt att jag ser mitt misstag själv (som på Skogis i Etelhem i förra veckan) och förbannar mig redan innan utstämpling. Men de gånger som jag råkar ut för röd utgång så vill jag bara sjunka ner i skorna, ner i leran, ner i underjorden. Försvinna. Inte behöva möta lagmedlemmarna. Deras blickar.

Det är dock oundvikligt och bedrövelsen över situationen (ofta med kommentaren ”inte igen” från lagmedlemmarna) lägger sig som en våt, kall och klabbig filt över alla.

Själv går jag runt i ett vakuum i ett par timmar där inget som sägs (tröstande ord, ibland snikna kommentarer) hjälper, utan tomheten inom sig sväljer allt runt omkring. Jag känner mig kass, dåligt, en svikare, orutinerad, hopplös. En riktig jävla loser som bara förstör för alla andra. Någon som kastar bort allas tid det tar att vika åt en tävling.

Det har ingen betydelse på vilket sätt jag fått röd utgång, känslan är alltid den samma. Att bryta på grund av skada undantas dock i vissa fall, exempelvis Andreas Nikolausson som nästan bröt foten på 43-kavlen, dock har ju Westan satt ribban vad man bör klara av med sin sullösa sko, så om man vrickar foten skall man fan fortsätta.

När jag sedan sakta börjar få en viss distans till loppet, och felstämplingen, kan reflektionen över loppet i sig resultera i en viss nöjdhet med det jag ändå genomförde på ett bra sätt (senaste 10-mila var definitivt ett lopp som jag egentligen var oerhört nöjd med). Detta blir dock allt som oftast tillbakavisat genom ständiga påminnelser om de misstag som begicks och att det enda man skall ta med sig från tävlingen var att man stämplade fel och inte göra det igen.

Det tycks som en lag att jag skall ständigt bli påmind om, som straff för vad jag gjort. För att på något vis lära mig av mina misstag. Och detta även utan någon som helst konstruktiv kritik (ytterst få undantag). Visst, förr eller senare avtar detta men under i princip resterande säsong dyker pikarna upp. Att jag varit duktig och stämplat rätt åtminstone denna tävling. Att jag tagit rätt karta från

rätt kartback. Att jag läst alla kontrollsiffror rätt. Tro mig det hjälper inte mitt fokus för kommande tävling att påminna mig i startfällan med mindre än en minut kvar till start vilket hände på Vårträffen), eller mitt utan på banan så som skedde på träningen vid Muramaris. Det hjälper helt enkelt inte på det viset.

De som har varit i min situation kanske kan anknyta till detta, kanske upplever de det helt annorlunda. I mitt fall känner jag tyngden och skulden mest från mig själv. Det räcker liksom med den egna negativa kritiken, och är den inte konstruktiv då behöver jag inte få den av dig.

Nu sitter säkert många och tänker att Brent, han är väl likadan själv när det kommer till att ”slå på dom som ligger”. Jo det kan jag nog påstå att jag är. Vad det beror på vet jag inte. Kanske personlighet, kanske indragen i klubb-andan, säkert lite av båda. Men nu får det bli ett stopp på detta. Kanten på bägaren har tillslut svällt över. Vi måste arbeta bort denna negativa kritik, både hos oss själva och i Bros själ.

Det jag skulle vilja be var och en av er som läser detta är att fundera på hur ni skulle vilja bli bemötta om ni kommer i en liknande situation som min och sedan agera därefter. Det kommer jag att göra och jag hoppas att jag kan statuera ett gott exempel annars får du säga till om jag uttryckt mig dumt, för detta skulle vara konstruktiv kritik!

Brent Godman

Fotnot: Brent sprang sista sträckan på Tiomila och stämplade fel på nästa sista kontrollen. Han hängde med ett gäng på nionde sträckan som hade en annan kontroll än de som sprang sista.

► Broare tävlar i Finland

Tre gotländska lag i Venla/Jukola

Tre gotlandslag är anmälda till Venla/Jukola-stafetten som avgörs 15-16 juni i skogarna nära Jämsä, 22 mil norr om Helsingfors.

Ett damlag i Venlakavlen som har 1183 lag startande och två herrlag i Jukolakavlen med 1575 lag på startlinjen, alltså nära 16 000 deltagare totalt i tävlingen!

Är du intresserad att följa tävlingen på nätet, så sök på Google Jukola 2013 där finns all information! I dagsläget ser lagen ut som följer:

Venla 1 Mikaela Rönnbäck
2 Tove Rönnbäck
3 Linn Möller
4 Frida Ansin

| | | |
|--------|---------------------|---------------------|
| Jukola | 1 Mattias Westfält | 1 Ronny Liljegren |
| | 2 Peter Skalberg | 2 Jonn Boman |
| | 3 Brent Godman | 3 Ulf Nilsson |
| | 4 Alexander Nilsson | 4 Amadeus Hansson |
| | 5 Fredrik Levin | 5 Anders Levin |
| | 6 Andreas Liljegren | 6 Greger Westerlund |
| | 7 Björn Karlsson | 7 Marcus Högberg |

► Rolf Westerlund har gått ur tiden

En av våra trotjänare, Rolf Westerlund, har lämnat jordelivet.

Roffa började sin orienteringsbana i Visby AIK, men kom på 60-talet till Bro, först till Bro SK och senare i Bro OK.

Roffa var med i Bro OK:s första styrelse och var sedan under 20-talet år väldigt aktiv i styrelsearbetet på alla sätt. På våra större arrangemang var det ofta Roffa som skötte sekreteriat med ordning och reda.

Han var också aktiv i själva idrottandet med många goda insatser inom orienteringen men även med deltagande i Vasalopp och maratonlöpning.

Roffa deltog i Bros 10-milalag många år och sprang såväl startsträcka som slutsträcka med gott resultat.

För några år sedan drabbades han av stroke och tillbringade sina sista år på särskilt boende.

Vi minns Roffa som en person med mycket god struktur och ordning i alla sina åtaganden och med bestämda åsikter i många frågor och framförallt det goda och glada skrattet.

►Ur arkivet

Dag-DM 1983

Dag-DM, som det hette då, avgjordes i Stenkumla i bökelig och risig terräng. Det vittnade flera av deltagarna om när de kom i mål. Det gjorde också banorna aningen svårare än vad arrangerande VIF Gute tänkt sig. Men, som Ronny Liljegren sa, efter triumfen i H21, rakt ner i Rune Jacobssons reporterblock:

– Det skadar inte att det är lite svårt ibland.

För det var ju Ronny som vann seniorklassen på herrsidan, tio minuter före tvåan Max Magnusson, Svaide, med Pedro Lundquist, också Svaide, ytterligare två minuter efter.

På damsidan överraskade Birgitta Johansson med att ta hem D21. Birgitta, som nu heter Hjerthén, nämndes aldrig i förhandssnacket, på grund av det natt-DM som föregick dag-DM-tävlingen. Där, i natten, hade hon enorma problem och blev slagen med en halvtimme. Men nu, i Stenkumlaskogen, flöt det desto bättre.

– Några småkrokar, annars gick det bra, sa hon efteråt.

Hon slog Svaides Eva Nilsson med fyra minuter och Marita Karlsson med ytterligare två.

Sauli Jacobsson fyllde 50 år exakt denna dag, den 4 september 1983. Hade hade bett att få starta först för att hinna med ytterligare firande senare under dagen. Dock inledde han firandet på TC, där han grattades med ett Bro-standar, överlämnat av Rolf Westerlund i målfällan, 50 meter från målskynket. Hur det gick i tävlingen? Jodå, Sauli tog hem sitt första DM i H50-klassen. Han besegrade Gardas Berndt Berg med fem minuter.

Och till slut, lite botaniserande i den 30 år gamla resultatlistan:

H35: 1) Anders Nilsson, Bro, 79,42, 2) Rolf Malmros, VOK, 82,56, 3) Göran Jacobsson, KA3, 85,57.

H19-20: 1) Erik Löfgren, Bro, 80,46, 2) Ulf Nilsson, Bro, 84,23, 3) Mats Johansson (Sigalit), VIF Gute, 84,47.

...nej, det blev inte mer botaniserande än så, det var tunt med Bro-framgångar i denna tävling.

Dock kan vi presentera den gotländska truppen inför dag-SM 1983:

H21: Ronny Liljegren, Bro.

D21: Birgitta Johansson (Hjerthén), Bro

H19-20: Mats Johansson (Sigalit), Bro

D19-20: Eva Nilsson (Elisdotter), SOK Svaide

H17-18: Per Spjuth, Roma

D17-18: Anita Wickman, SOK Svaide

Till natt-SM ersätter Erik Löfgren Mats Johansson i H19-20. Ingen gotländsk representant i D21.



Wild Kids, Gotlands Bro OK:s framtid.

Foto: Birgitta Hjerthén.



Sauli Jacobsson
intervjuas på
sidorna 10–11.



Kurre Löfgren
intervjuas på
sidorna 8–9.